

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימא: שחטיה לשם מעשר ליהוי מעשר	מתקיף לה רב יצחק ברבי סבריו:	?										ט.
למאי הילכתא? דלא ליבעי נסכים, ולמלקא עליה (ויקרא כז) בלא יגאל		?	■									ט.
אמר קרא: (ויקרא כז) העשירי יהיה קודש, זה מעשר ואין אחר מעשר.		!										ט.
אימא: שחטיה לשם בכור ליהוי כבכור		?										ט.
למאי הילכתא? דלא ליבעי נסכים אי נמי, דליתביה לכהנים		?	■									ט.
בכור נמי עברה עברה ממעשר גמר.		!										ט.
ואימא: שחטיה לשם תמורה ליהוי תמורה		?										ט.
למאי הילכתא? למלקא עליה אי נמי, למיקם עליה (ויקרא כז) בלא ימכר ולא יגאל		?	■									ט.
אמר קרא: (ויקרא כז) והיה הוא ותמורתו, זו תמורה ואין אחר תמורה.	מר זוטרא בריה דרב נחמן:	!										ט.
ואימא: שחטיה לשם תודה ליהוי כי תודה		?										ט.
למאי הילכתא? להטעינו לחם		?	■									ט.
מי איכא מידי דפסח גופיה לא בעי לחם, ומותרו בעי לחם?		!										ט.
אי הכי, השתא נמי מי איכא מידי דפסח גופיה לא בעי נסכים, ומותרו בעי נסכים?		?										ט.
אנן הכי קאמרין: מי איכא מידי דמותר תודה עצמה לא בעי לחם, ואילו מותר דאתיא להו מעלמא בעיא לחם?		!										ט.
וממאי דבמותר פסח כתיב? דילמא במותר אשם כתיב	מתקיף לה רב יימר בריה דרב הילל:			?								ט.
אמר קרא: (ויקרא ג) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים, דבר השוה בכל צאן.	רבא:			!								ט.
בכל אתר את אמרת: מן - להוציא, וכאן מן - לרבות	מתקיף לה ר' אבין בר חייא, ואיתימא ר' אבין בר כהנא:			?								ט.
הכא נמי מן - להוציא, דלא אתי בן שתי שנים ולא אתי נקיבה.	רבי מני:			!								ט.
ומי מצית אמרת דכי כתיב האי במותר פסח כתיב? והא מדכתיב: (ויקרא ג) אם כשב (ויקרא ג) ואם עז, מכלל דלאו במותר פסח כתיב	מתקיף לה רב חנא בגדתאה:			?								ט.
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:				!								ט.
כשב - לרבות את הפסח לאליה, כשהוא אומר: אם כשב - לרבות פסח שעברה שנתה ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים, שיטענו סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, כשהוא אומר: ואם עז - הפסיק הענין, לימד, על העז שאינה טעונה אליה.	[תניא]			!	■							ט.
והא מהכא נפקא? מדאבוה דשמואל נפקא				?								ט.
ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים - דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים	דאמר אבוה דשמואל:			?	■							ט.
ואכתי, מדרב נחמן אמר רבה בר אבוה נפקא				?								ט.
מנין למותר פסח שקרב שלמים? שנאמר: (דברים טז) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא, מכאן למותר הפסח שיהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר, ומאי ניהו? שלמים	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:			?	■							ט.
אלא, תלתא קראי כתיבי: חד לעיברה זמנו ועיברה שנתו, וחד לעיברה זמנו ולא שנתו, וחד ללא עיברה לא זמנו ולא שנתו.				!								ט.
וצריכי, דאי כתב רחמנא חד, הוה אמינא: היכא דעיברה שנתו וזמנו דאידיחי מפסח לגמרי, אבל עיברה זמנו ולא שנתו דחזי לפסח שני - אימא לא ואי כתב רחמנא הני תרתי, משום דאידיחי להו ממילתייהו, אבל היכא דלא עבר לא זמנו ולא שנתו דחזי לפסח - אימא לא, צריכי.					■							ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הטאת ששחטה לשום חטאת נחשון - כשירה, דאמר קרא: (ויקרא ו) זאת תורת החטאת, תורה אחת לכל החטאות.	רב משמיה דמבוג:											■	◇	ט:
יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא.												○		ט:
כל המנחות שנקמצו שלא לשמן - כשירות ועלו לבעלים לשום חובה, לפי שאין המנחות דומות לזבחים, שהקומץ מחבת לשם מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת, חריבה לשם בלולה - מעשיה מוכיחין שהיא חריבה, אבל בזבחים אינו כן, שחיטה אחת לכולן, קבלה אחת לכולן, זריקה אחת לכולן	איתיביה רב משרשיא לרבא, רבי שמעון אומר:											■	◇	ט:
טעמא דמעשיה מוכיחין, הא אין מעשיה מוכיחין לא, אמאי? לימא: (ויקרא ו) זאת תורת המנחה, תורה אחת לכל המנחות												?		ט:
הטאת - ששחטה על מנת שיתכפר בה נחשון - כשירה, אין כפרה למתים.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב משמיה											■	◇	ט:
ולימא מת בעלמא												?		ט:
הא קמ"ל, טעמא דמת, הא דחי דומיא דנחשון - פסולה, ומאי ניהו? חטאת נזיר וחטאת מצורע.												!	◇	ט:
הני עולות נינהו												?		ט:
הטאת ששחטה על שמחוייב חטאת כנחשון - כשירה, חטאת נחשון עולה היא.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב משמיה											■	◇	ט:
הטאת ששחטה לשם חטאת נחשון - פסולה, חטאת נחשון עולה היא.	איכא דאמר, אמר רב משמיה דמבוג:											■	◇	ט:
ולימא: חטאת נזיר וחטאת מצורע												?		ט:
עיקר חטאת נקט.												!	◇	ט:
חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם, לשם חטאת עבודת כוכבים - כשירה לשם חטאת נזיר, לשם חטאת מצורע פסולה, הני עולות נינהו.	רבא:											■	◇	ט:
חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו, מהו? מי אמרינן כרת כמותה, או דילמא אין קבוע כמותה?	בעי רבא:											^	◇	ט:
רב אחא בריה דרבא מתני כולהו לפסולא, מ"ט (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת - לשם אותה חטאת.	[רב אחא בריה דרבא]											!	◇	ט:
בעיא דרבא היכי מתניתו לה?	רב אשי לרב אחא בריה דרבא:											?	◇	ט:
אנן בשינוי בעלים מתנינן לה והכי מתנינן לה:	אמר ליה: [רב אחא בריה דרבא]											!	◇	ט:
חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דם וחטאת עבודת כוכבים - פסולה, על מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע - כשירה	רבא:											■	◇	ט:
ובעיין לה הכי:												!		ט:
חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו, מהו? מי אמרי' כרת כמותה, או דילמא אין קבוע כמותה?	בעי רבא:											^	◇	ט:
תיקו.												■	◇	ט:
שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה - רבי יוחנן אמר: פסולה	איתמר: [רבי יוחנן]											■	◇	ט:
כשירה.	ריש לקיש:											■	◇	ט:
ר' יוחנן אמר פסולה, מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן ממחשבת פיגול	[רבי יוחנן]											■	◇	ט:
ור"ל אמר כשירה, אין מחשבין מעבודה לעבודה, ולא ילפינן ממחשבת פיגול.	[ריש לקיש]											■	◇	ט:
ואזדו לטעמייהו												■		ט:
השוחט את הבהמה ע"מ לזרוק דמה לעבודת כוכבים, ולהקטיר חלבה לעבודת כוכבים - ר' יוחנן אמר: אסורה, מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן חוץ מבפנים	דאיתמר: [רבי יוחנן]											■	◇	י:
מותרת, אין מחשבין מעבודה לעבודה, ולא ילפינן חוץ מפנים.	ריש לקיש:											■	◇	י:

<p>מזמרה-statement ? challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
וצריכי, דאי אשמעינן בהא, בהא אמר ריש לקיש, אבל פנים מפנים אימא מודי ליה לרבי יוחנן ואי אשמעינן הא, בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בהאי אימא מודי ליה לריש לקיש, צריכי.	כי אתא רב דימי אמר:													
מתיב רב ירמיה לסיועיה לרבי יוחנן, ורבי אילא לסיועיה לריש לקיש.	רב ירמיה לסיועיה לרבי יוחנן:													
ומה במקום שאם אמר הריני שוחט חוץ לזמנו שהוא כשר, שחטו על מנת לזרוק דמו חוץ לזמנו - פסול, מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמו פסול, שחטו על מנת לזרוק דמו שלא לשמו - אינו דין שיהא פסול.	מתקיף לה רבא בר אהילאי:													
מה לחוץ לזמנו שכן כרת	אלא אמר רבא בר אהילאי:													
הכי קאמר: ומה מקום שאם אמר הריני שוחט חוץ למקומו שהוא כשר, שחטו על מנת לזרוק דמו חוץ למקומו - פסול, מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמו שהוא פסול, שחטו ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו - אינו דין שיהא פסול.	מתקיף לה רבא בר אהילאי:													
מה לחוץ למקומו - שכן נוהג בכל הזבחים, תאמר בשלא לשמו - שאינו נוהג אלא בפסח וחטאת?	אלא אמר רבא בר אהילאי:													
הכי קאמר: ומה במקום שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני שהוא כשר, לזרוק דמו לשם פלוני - פסול, מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמן שהוא פסול, שחטו ע"מ לזרוק דמן שלא לשמן - אינו דין שיהא פסול.	רבא אילא לסיועיה לריש לקיש:													
לא תאמר בזריקה ותיתי מק"ו מבינייא, משחיטה וקבלה, למאי הלכתא כתב רחמנא? לומר, דאין מחשבין מעבודה לעבודה.	מתקיף לה רבא בר אהילאי:													
ודלמא דמחשבין מעבודה לעבודה														
אם כן, לשתוק קרא מיניה ותיתי מקל וחומר דרבא אשי														
ואידך?														
פריך הכי: מה להנך שכן טעונות צפון וישנן בחטאות הפנימיות.	[רבי יוחנן]													
ואידך?														
השתא מיהא בשלמים קיימין.	[ריש לקיש]													
שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה - רב נחמן אמר: פסולה	איתמר: [רב נחמן]													
כשרה	רבה:													
והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק"ו דרבא אשי.														
אף האשם.	רבי אליעזר:													
חטאת באה על חטא ואשם בא על חטא, מה חטאת שלא לשמה - פסולה, אף אשם שלא לשמו - פסול.	תניא, אמר ר' אליעזר:													
לא, אם אמרת בחטאת שכן דמה למעלה	אמר לו רבי יהושע:													
פסח יוכיח, שדמו למטה ושחטו שלא לשמו - פסול.	אמר לו רבי אליעזר:													
מה לפסח שכן זמנו קבוע	אמר לו רבי יהושע:													
חטאת תוכיח.	אמר לו רבי אליעזר:													
חזרני חלילה.	אמר לו רבי יהושע:													
חטאת נאמר בה היא לשמה - כשירה, שלא לשמה - פסולה, ופסח נאמר בו הוא בזביחה, הוא לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול, אף אשם נאמר בו הוא, הוא לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול.	חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר:													
חטאת נאמר בה היא בשחיטה, היא לשמה - כשרה, שלא לשמה - פסולה, פסח נאמר בו הוא בזביחה, הוא לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול, אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, והוא עצמו שלא הוקטרו אימורין - כשר	אמר לו רבי יהושע:													
הרי אומר: (ויקרא ו) כחטאת כאשם, מה חטאת שלא לשמו - פסול, אף אשם שלא לשמו - פסול.	אמר לו רבי אליעזר:													

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
חזורני הלילה.	אמר מר, אמר לו ר' יהושע:											◊	<	י:
וליהדר דינא ולייתי במה הצד												⚡		י:
משום דאיכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד כרת.												!	◊	י:
לא, אם אמרת בחטאת שכן דמה למעלה.	אמר מר, אמר לו ר' יהושע:											◊	<	י:
ולימא ליה: לא, אם אמרת בחטאת שכן נכנס דמה לפני ולפנים												⚡	◊	י:
בחטאות החיצונות קאמרינן												!	◊	י:
[ולימא ליה] שאם נכנס דמה לפני ולפנים - פסולה												⚡	◊	י:
אית ליה לרבי אליעזר אף האשם.												!	◊	י:
[ולימא ליה] שכן מכפרת על חייבי כריתות												⚡	◊	י:
מחטאת דשמיעת הקול.												!	◊	י:
[ולימא ליה] שכן טעונה ארבע מתנות												⚡	◊	י:
כרבי ישמעאל												!		י:
כל הדמים טעונה ארבע מתנות.	דאמר: [רבי ישמעאל]											!	◊	י:
[ולימא ליה] על ארבע קרנות												⚡	◊	י:
וליתעמיך, האיכא אצבע, האיכא קרן, האיכא חודה, אלא חד מתרי תלת טעמי נקט.												!	◊	י:
לא, אם אמרת.	אמר מר, אמר לו ר' יהושע:											◊	<	י:
לימא ליה רבי אליעזר: אשם נמי דמו למעלה												⚡	◊	י:
אשם דמו למעלה לא מצית אמרת, ק"ו מעולה, ומה עולה שהיא כליל דמה למטה, אשם שאינו כליל לא כל שכן.	אביי:											!	◊	י:
מה לעולה שכן אינה מכפרת												⚡		י:
חטאת העוף תוכיח.												!	◊	י:
מה לחטאת העוף שכן אינה מין זבח												⚡		י:
עולה תוכיח.												!	◊	י:
לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השוה שבהן - שהן קדשי קדשים ודמן למטה, אף אני אביא אשם שהוא קודש קדשים ודמו למטה.												!	◊	י:
ולפרוך: מה להצד השוה שבהן שכן אין להן קצבה, תאמר באשם שיש לו קצבה	רבא מפרזקיא לרב אשי:											⚡	◊	י:
דאמר קרא: (ויקרא ו) הכהן המחטא אותה, אותה דמה למעלה, ואין דמו של אחר למעלה.	אלא היינו טעמא דרבי אליעזר:											◊		י:
אי הכי, חטאת נמי נימא: אותה לשמה - כשרה, שלא לשמה - פסולה, הא שאר זבחים בין לשמן בין שלא לשמן - כשרין												⚡	◊	י:
ההוא אותה לאו דוקא, דהא שייר פסח.												!	◊	י:
הכא נמי לאו דוקא, דהא שייר עולת העוף												⚡	◊	י:
בזביחה מיהא לא שייר מידי.												!	◊	י:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואי בעית אימא: הא מני? רבי אלעזר ברבי שמעון היא										!	
האי מקום לחוד והאי מקום לחוד	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]									!	◊
דמים התחנתונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמטה, והעליונים - מחוט הסיקרא ולמעלה	דתניא:									!	
במה דברים אמורין - בעולת העוף, אבל בחטאת בהמה - היא עצמה אין נעשה אלא על גופה של קרן.	רבי אלעזר ברבי שמעון:									!	
כל דמים שנכנסו להיכל לכפר - פסולים	תנן התם, שהיה רבי עקיבא אומר:										◊ ■ ◊
חטאת בלבד	חכמים:										◊ ■ ◊
אף האשם, שנאמר: כחטאת כאשם.	רבי אליעזר:										◊ ■ ◊
בשלמא רבי אליעזר כדקאמר טעמא, אלא רבנן מאי טעמא?											◌
אשם נכנס דמו לפנים פסול לא מצית אמרת, קל וחומר מעולה: מה עולה שהיא כליל, נכנס דמה לפנים - כשרה, אשם שאינו כליל לא כ"ש.	רבא:									!	◊
מה לעולה שכן אינה מכפרת											◊
מנחת חוטא תוכיח.										!	◊
ולימא: חטאת העוף תוכיח										◌	
חטאת העוף בעיא דרבי אבין היא.										!	
ולפרוך: מה למנחת חוטא שכן אינה מין זבח										◌	
עולה תוכיח.										!	
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן קדשי קדשים ונכנס (דמן) לפנים כשרין, אף אני אביא אשם - שהוא קודש קדשים ונכנס דמו לפנים כשר.										!	◊
ולפרוך: מה להצד השווה שבהן שכן אין להן קצבה, תאמר באשם שיש לו קצבה	רבא מברניש לרב אשי:									◌	◊
אלא היינו טעמייהו דרבנן, דאמר קרא: דמה - דמה של זו ולא דמה של אחר.										!	◊
ואידך?										◌	
דמה - ולא בשרה.	[רבי אליעזר]									!	◊
ואידך?										◌	
דם - דמה.	[חכמים]									!	◊
ואידך?										◌	
דם - דמה לא דריש.	[רבי אליעזר]									!	◊
בשלמא לרבנן דאמרי: אשם ששחטו שלא לשמו כשר, היינו דאיתקש מנחה לחטאת מנחה לאשם											◌ ◊
(ויקרא 1) קדש קדשים היא כחטאת וכאשם - מנחת חוטא הרי היא כחטאת, לפיכך קמצה שלא לשמה - פסולה, מנחת נדבה הרי היא כאשם, לפיכך קמצה שלא לשמה - כשרה	דתניא, רבי שמעון:										◌ ◊
אלא לרבי אליעזר, למאי הלכתא איתקש מנחה לחטאת ומנחה לאשם?											◌ ◊
לכי אידך דרבי שמעון										!	
שלא בכלי שרת - פסולה	דתנן: [ת"ק]									!	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
מכשיר	רבי שמעון:											◇	!	■	◇	יא.		
מ"ט דר"ש? אמר קרא: קדש קדשים היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בא לעובדה בכלי - עובדה בשמאל כאשם.	ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא:															◇	יא.	
ור"ש, האי קרא מפיך ליה להכי ומפיך ליה להכי?																?	יא.	
עיקר קרא לכדרב יהודה בריה דרבי חייא הוא דאתא, ומנחת חוטא דפסולה שלא לשמה טעמא אחרינא הוא, חטאת טעמא מאי? דכתיב בה היא, מנחת חוטא נמי כתיב בה היא.																!	יא.	
ולרבנן למאי הלכתא איתקש אשם לחטאת?																?	יא.	
לומר לך: מה חטאת טעונה סמיכה, אף אשם טעון סמיכה.																!	יא.	
הנשחטין כו'.	יוסף בן חוני:																■	יא.
יוסף בן חוני ורבי אליעזר אמרו דבר אחד.	רבי יוחנן:																◇	יא.
באחרים לשם חטאת פליגי	רבה:																◇	יא.
הפסח שעברה שנתו ושחטו בזמנו לשמו, וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו - רבי אליעזר פוסל	דתניא: [רבי אליעזר]																◇	יא.
מכשיר	רבי יהושע:																◇	יא.
אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו - אחרים כשרים לשמו, בזמנו שהוא כשר לשמו - אינו דין שיכשרו אחרים לשמו	א"ר יהושע:																■	יא.
או חילוף הדברים, ומה אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו - כשר הוא לשם אחרים, בזמנו שהוא כשר לשמו - אינו דין שיכשר לשם אחרים, ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו. וכך אתה אומר? מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו - שכן הוא כשר לשם אחרים, ויוכשרו אחרים בזמנו לשמו - שכן הוא פסול לשם אחרים?	אמר לו רבי אליעזר:																?	יא.
אם כן, הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים	אמר לו רבי יהושע:																?	יא.
חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר: מצינו מותר פסח בא שלמים, ואין מותר שלמים בא פסח, ומה פסח שמוותר בא שלמים, שחטו בזמנו לשום שלמים - פסול, שלמים שאין מותרין בא פסח, אם שחטם לשם פסח בזמנו - אינו דין שיהו פסולין	[רבי אליעזר]																■	יא.
מצינו מותר חטאת בא עולה, ואין מותר עולה בא חטאת, ומה חטאת שמוותרת בא עולה, שחטה לשם עולה - פסולה, עולה שאין מותרת בא חטאת, שחטה לשם חטאת - אינו דין שתהא פסולה	אמר לו רבי יהושע:																?	יא.
לא, אם אמרת בחטאת - שכן כשרה לשמה כל השנה כולה, תאמר בפסח - שאינו כשר לשמו אלא בזמנו? הואיל והוא פסול לשמו, דין הוא שיפסלו אחרים לשמו.	אמר לו רבי אליעזר:																!	יא.
שמעון אחי עזריה אומר כו'.																	■	יא.
מאי טעמא דשמעון אחי עזריה? דאמר קרא: (ויקרא כב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה, במורם מהן אין מתחללין, בנמוך מהם מתחללין.	רב אשי מתני משמיה דרבי יוחנן, ורב אחא בריה דרבא מתני משמיה דרבי ינאי:																■	יא.
והאי להכי הוא דאתא? והא מיבעי ליה לכדשמואל																	?	יא.
מנין לאוכל את הטבל שהוא במיתתה? שנאמר: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה, בעתידים לתרום הכתוב מדבר	דאמר שמואל:																?	יא.
אם כן, לכתוב קרא אשר הורמו, מאי אשר ירימו? שמע מיניה תרתי.																	!	יא.
כשרין ואין מרצין, וכי פליג - בחדא פליג, או דלמא כשרין ומרצין, ובתרתי פליגי?	בעי רבי זירא:																^	יא.
הבכור והמעשר ששחטן לשם שלמים - כשרים, שלמים ששחטן לשם בכור או לשם מעשר - פסולין	אביי ואיתימא רבי זריקא, תא שמע:																!	יא.
ואי ס"ד כשרין ומרצין, בכור בר ריצווי הוא? אלא כשרין ואין מרצין, ומדסיפא כשרין ואין מרצין, רישא נמי כשרין ואין מרצין.																	!	יא.
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.																	?	יא.

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת <
 story-מעשה O

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא מאי קמ"ל? גבוה ונמוך קמ"ל										?	יא:
כיצד? קדשי קדשים ששחטן לשם קדשים קלים כו'	תנינא:									?	יא:
מהו דתימא: קדשי קדשים וקדשים קלים הוא דאיכא גבוה ונמוך, אבל קלים וקלים לא.										!	יא:
שלמים קודמים את הבכור, מפני שהן טעונין מתן ארבע וסמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק	הא נמי תנינא:									?	יא:
הא עיקר, ההיא אגררא נסבה.										!	יא:
הפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר שלא לשמו - רבי יהושע מכשיר, כאילו נשחט בשלשה עשר פוסל, כאילו נשחט בין הערבים.	[רבי יהושע]									◆	יא:
מקובל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושיבו את רבי אליעזר בישיבה, שכל הזבחים הנאכלין שנזבחו שלא לשמן - כשרין, אלא שלא עלו לבעלים משום חובה, חוץ מן הפסח ומן החטאת	בן בתירא:									◆	יא:
ולא הוסיף בן עזאי אלא העולה	שמעון בן עזאי:									■	יא:
ולא הוודו לו חכמים.	[הכמים]									■	יא:
מכשיר היה בן בתירא בפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר לשמו, דכוליה יומא זימניה הוא	רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:									◆	יא:
ומאי כאילו?										?	יא:
אידי דאמר רבי יהושע כאילו, אמר איהו נמי כאילו.										!	יא:
אי הכי, אדמיפלגי בשלא לשמו, ליפלגו בלשמן										?	יא:
אי איפלגו בלשמו הוה אמינא: אבל בשלא לשמו מודי רבי יהושע לבן בתירא הואיל ומקצתו ראוי, קא משמע לן.										!	יא:
והכתיב: (שמות יב) בין הערבים										?	יא:
בין שני ערבים.	עולא בריה דרב עילאי:									!	יא:
תמיד דכתיב ביה: (שמות כט) בין הערבים, הכי נמי דכולי יומא כשר										?	יא:
התם מדכתיב: (שמות כט) את הכבש אחד תעשה בבקר, מכלל דבין הערבים - בין הערבים ממש.										!	יא:
אימא: חד בבקר, אידך כוליה יומא										?	יא:
אחד בבקר, ולא שנים בבקר.										!	יא:
נרות דכתיב (שמות כט) בין הערבים, הכי נמי דכולי יומא כשר										?	יא:
שאני התם, דכתיב: - מערב ועד בקר										!	יא:
(שמות כז) מערב ועד בקר - תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב ועד בקר. דבר אחר: אין לך עבודה כשרה מערב ועד בקר אלא זו בלבד.	ותנינא:									!	יא:
קטורת דכתיב בה: (שמות ל) בין הערבים, הכי נמי דכולי יומא כשר										?	יא:
שאני קטרת, דאיתקש לנרות.										!	יא:
התם נמי כתיב: (דברים טז) שם תזבח את הפסח בערב										?	יב:
ההוא ליאוחר דבר הוא דאתא										!	יב:
יאוחר דבר שנאמר בו בערב ובין הערבים לדבר שלא נאמר בו אלא בין הערבים בלבד.	דתנינא:									!	יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ומי איכא מידי דאילו שחיש ליה מצפרא, אמרת: זימניה הוא, וכי מטי בין הערבים, אמרת: יאחר דבר?												◇	יב.
אין												!	יב.
הלכה: מתפלל של מנחה ואח"כ מתפלל של מוספין.	דהא"ר יוחנן:											!	יב.
ובין הערבים דכתיב גבי קטרת ונרות למה לי?												?	יב.
ועוד												?	יב.
לא, אם אמרת בשלשה עשר שאין מקצתו ראוי, תאמר בארבעה עשר שמקצתו ראוי	השיב רבי תחת בן בתירא, לדברי רבי יהושע:											?	יב.
ואם איתא, כולו ראוי הוא												?	יב.
פוסל היה בן בתירא בפסח ששחטו בארבעה עשר שחרית בין לשמו בין שלא לשמו, הואיל ומקצתו ראוי.	אלא א"ר יוחנן:											◇	יב.
א"כ, פסח כשור לבן בתירא היכי משכחת לה? אי דאפרשיה האידינא, דחוי מעיקרו הוא ואי דאפרשינהו מאתמול, נראה ונדחה הוא	מגדף בה רבי אבהו:											?	יב.
תהא לאחר חצות.	אלא אמר רבי אבהו:											!	יב.
אפילו תימא מצפרא, אין מחוסר זמן לבו ביום.	אביי:											!	יב.
אפילו תימא מאורתא, לילה אין מחוסר זמן	רב פפא:											!	יב.
ליל שמיני נכנס ללילה להתעשר	דתני דבי ר' ישמעאל:											!	יב.
וכדרכי אפטוריקי												!	יב.
כתיב: (ויקרא כב) והיה שבעת ימים תחת אמו, הא לילה חזי, וכתיב: (ויקרא כב) ומיום השמיני והלאה ירצה, הא לילה לא חזי, הא כיצד? לילה לקדושה, ויום להרצאה.	דרכי אפטוריקי רמי:											!	יב.
לימא קסבר רבי יוחנן: בעלי חיים נדחין	רבי זירא לרבי אבהו:											?	יב.
אין	אמר ליה: [רבי אבהו]											!	יב.
בהמה של שני שותפין, הקדיש חציה וחזר ולקח חציה והקדישה - קדושה ואינה קריבה, ועושה תמורה, ותמורתה כיוצא בה	דא"ר יוחנן:											!	יב.
ושמע מינה תלת: שמע מינה בעלי חיים נדחין, וש"מ דחוי מעיקרא הוה דחוי, וש"מ יש דחוי בדמים.												!	יב.
אכל חלב והפריש קרבן, והמיר דת וחזר בו, הואיל ונדחה - ידחה.	עולא אמר רבי יוחנן:											!	יב.
אכל חלב והפריש קרבן, ונשתטה וחזר ונשתפה, הואיל ונדחה - ידחה.	איתמר נמי, אמר ר' ירמיה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											!	יב.
וצריכי, דאי אשמעינן קמייתא, משום דהוא דחי נפשיה בידים, אבל הכא דממילא אידחי כישן דמי ואי אשמעינן הכא, משום דאין בידו לחזור, אבל הכא דיש בידו לחזור אימא לא, צריכא.												!	יב.
אכל חלב והפריש קרבן, והורו בית דין שחלב מותר וחזרו בהן, מהו? מי הוי דחוי או לא הוי דחוי?	בעי רבי ירמיה:											!	יב.
כי פתח רבי יוחנן בדחויין - מהא פתח, מאי טעמא? התם גברא אידחי קרבן לא אידחי, הכא קרבן נמי אידחי.	אמר ליה ההוא סבא:											!	יב.
מקובלני מפי שבעים ושנים זקן כו'.	שמעון בן עזאי:											!	יב.
למה לי למתנא שבעים ושנים זקן?												?	יב.
דכולהו בחדא שיטתא הוו קיימי.												!	יב.
לא הוסיף בן עזאי אלא העולה.	[בן עזאי]											!	יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מאי טעמא דבן עזאי (ויקרא א) עולה הוא אשה ריח ניחוח לה, היא לשמה - כשרה, שלא לשמה - פסולה.		רב הונא:												יב:
אשם נמי כתיב ביה הוא														יב:
ההוא לאחור הקטרת אימורים הוא דכתיב.														יב:
האי נמי לאחור הקטרת אימורים הוא דכתיב														יב:
תרי הוא כתיבי.														יב:
גבי אשם נמי תרי הוא כתיבי														יב:
אלא, בן עזאי בקל וחומר מייתי לה, ומה חטאת שאינה כליל - שחטה שלא לשמה פסולה, עולה שהיא כליל לא כל שכן.														יב:
מה לחטאת שכן מכפרת														יב:
פסח יוכיח.														יב:
מה לפסח שכן זמנו קבוע														יב:
חטאת תוכיח.														יב:
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השוה שבהן - שהן קדשים ושחטן שלא לשמן פסול, אף אני אביא עולה - שהיא קדשים ושחטה שלא לשמה פסולה.														יב:
מה להצד השוה שבהן שיש בהן צד כרת														יב:
בן עזאי צד כרת לא פריך.														יב:
אשם נמי לייתי														יא:
אשם, פריך: מה להצד השוה שבהן שכן ישנן בצבור כביחיד.														יא:
ואיבעית אימא: צד כרת נמי פריך, ובן עזאי גמרא גמיר לה, והא דקאמר רב הונא קל וחומר, לא אמרה אלא לאחד בה תלמידיו.														יא:
הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן, קבל והלך וזרק שלא לשמן, או לשמן ושחטן, או שלא לשמן ולשמן - פסולים.														יא:
כיצד לשמן ושחטן? לשם פסח ולשם שלמים, שלא לשמן ולשמן? לשם שלמים ולשם פסח														יא:
שהזבח נפסל בארבעה דברים: בשחיטה, ובקבול, ובהילוך, ובזריקה		[רבנן]												יא:
רבי שמעון מכשיר בהילוך, שהיה אומר: אי אפשר שלא בשחיטה ושלא בקבלה ושלא בזריקה, אבל אפשר בלא הילוך, שוחט בצד המזבח וזורק.		[רבי שמעון]												יא:
המהלך במקום שהוא צריך להלך - מחשבה פוסלת, במקום שאינו צריך להלך - אין מחשבה פוסלת.		רבי אליעזר:												יא:
וקבלה מי פסלה?														יא:
(ויקרא א) והקריבו זו קבלת הדם אתה אומר: קבלת הדם, או אינו אלא זריקה? כשהוא אומר: וזרקו - הרי זריקה אמור, הא מה אני מקיים והקריבו? זו קבלת הדם. בני אהרן הכהנים - שתהא בכהן כשר ובכלי שרת.		והתניא: [ת"ק]												יא:
מנין לקבלה שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת? נאמר כאן בני אהרן, ונאמר להלן (במדבר ג) אלה שמות בני אהרן הכהנים המשוחים, מה להלן בכהן כשר ובכלי שרת, אף כאן בכהן כשר ובכלי שרת.		רבי עקיבא:												יא:
אקפח את בניי, אם לא שמעתי הפרש בין קבלה לזריקה, ואין לי לפרש.		רבי טרפון:												יא:
אני אפרש: קבלה לא עשה בה מחשבה כמעשה, וזריקה עשה בה מחשבה כמעשה. קבלו בחוץ - אינו חייב כרת, וזרקו בחוץ - ענוש כרת. קבלוהו פסולין - אין חייבין עליו, וזרקוהו פסולין - חייבין עליו.		רבי עקיבא:												יא:
העבודה אם הטית ימין ושמאל, אני שמעתי ואין לי לפרש, אתה דורש ומסכים לשמועה. בלשון הזה אמר לו: עקיבא, כל הפורש ממך כפורש מחיין		אמר לו רבי טרפון:												יא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
לא קשיא: כאן במחשבת פיגול, כאן במחשבת שלא לשמה.	רבא:														!	◇								יג.
דיקא נמי															■									יג.
שהזבח נפסל	דקתני:														■	◇								יג.
ולא קתני מתפגל															■									יג.
ש"מ.															■									יג.
ומחשבת פיגול לא פסלה בקבלה?															⚡	◇								יג.
יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא בזריקה בלבד, מנין לרבות שחיטה וקבלה? ת"ל: (ויקרא ו) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו לא ירצה, בדברים המביאין לידי אכילה הכתוב מדבר יכול שאני מרבה אף שפרכת שיריים והקטרת אימורין? ת"ל: (ויקרא ו) ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב, זריקה בכלל היתה, ולמה יצתה? להקיש אליה, לומר לך: מה זריקה מיוחדת שהיא עבודה ומעכבת כפרה, אף כל עבודה ומעכבת כפרה, יצאו שפרכת שיריים והקטרת אימורין שאין מעכבין את הכפרה	והתניא:														⚡	◇								יג.
אלא לא קשיא, הא דאמר: הריני שוחט ע"מ לקבל דמה למחר, הא דאמר: הריני מקבל דמה על מנת לשפוך שיריים למחר.															!	◇								יג.
ושפרכת שיריים והקטרת אימורין לא פסלה בהו מחשבה?	א"ל הוא מרבנן לרבא:														⚡									יג.
יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא באכילת בשר, מנין לרבות שפרכת שיריים והקטרת אימורים? ת"ל: (ויקרא ז) ואם האכל יאכל, בשתי אכילות הכתוב מדבר, אחת אכילת אדם, ואחת אכילת מזבח	והתנן:														⚡	◇								יג.
לא קשיא, הא דאמר: הריני זורק על מנת לשפוך שיריים למחר, הא דאמר: הריני שופך שיריים על מנת להקטיר אימורין למחר.															!	◇								יג.
שמעתי, שטבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית.	ר' יהודה בריה דרבי חייא:														■	◇								יג.
שמעה אילפא אמרה קמיה דרב פדא	[אילפא]														○									יג.
כלום למדנו פיגול אלא משלמים, מה שלמים אין טבילת אצבע מפגלת בהן, אף חטאת אין טבילת אצבע מפגלת בהן	אמר: [רב פדא]														⚡	◇								יג.
וכי הכל משלמים למדו? אי מה שלמים שלא לשמן אין מוציא מידי פיגול, אף חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול, אלא מאי אית לך למימר? מרבויא דקראי קאתיא, ה"נ מרבויא דקרא קאתי.															!	◇								יג.
בעליה זו שמעתי, שטבילת אצבע מפגלת.	ריב"ל:														■	◇								יג.
כלום למדו פיגול אלא משלמים, מה שלמים אין טבילת אצבע מפגלת בהן, אף חטאת אין טבילת אצבע מפגלת בהן.	תהי בה רשב"ל:														⚡	◇								יג.
וכי הכל משלמים למדו? אי מה שלמים שלא לשמן אין מוציא מידי פיגול, אף חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול															⚡									יג.
אין, הכל משלמים למדו, הואיל וחזן למקומו פוסל בשלמים ושלא לשמו פוסל בחטאת, מה חזן למקומו הפוסל בשלמים - מוציא מידי פיגול, אף שלא לשמו הפוסל בחטאת - מוציא מידי פיגול.	רבי יוסי ברבי חנינא:														!	◇								יג.
מצדה תברא, מה לחזן למקומו הפוסל בשלמים שכן נוהג בכל הזבחים, תאמר בשלא לשמו שאינו נוהג אלא בפסח וחטאת בלבד.	רבי ירמיה:														⚡	◇								יג.
אלא מאי אית לך למימר? דבר הפוסל בהן מוציאם מידי פיגול, דבר המעכב בהן מביאן לידי פיגול, הכא נמי דבר הפוסל בה מוציא מידי פיגול, דבר המעכב בה מביאה לידי פיגול.															!	◇								יג.
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר	רב מרי: אף אנן נמי תנינא:														■	◇								יג.
בשלמא קומץ - היינו שוחט, מוליך - היינו מוליך, מקטיר נמי - היינו זורק, אלא נותן בכלי מאי ניהו?															^									יג.
אילימא דמי לקבלה															!									יג.
מי דמי? התם ממילא, הכא איהו קא שקיל ורמי															⚡									יג.
אלא כיון דלא סגי דלא יהיב, על כרחיה עבודה חשובה היא, ה"נ כיון דלא סגי דלא עביד לה, על כרחיה היינו הולכה לא, לעולם דמי לקבלה, ודקאמרת: הכא ממילא, התם איהו קא שקיל ויהיב, כיון דאידי ואידי מתן כלי הוא, מה לי ממילא מה לי קא שקיל ויהיב.															!	◇								יג.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

challenge-קושיא ?
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראייה ■

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לימא כתנאי										◊	יג
טבילת אצבע מפגלת בחטאת	דתני חדא:								◊	?	יג
לא מפגלת ולא מתפגלת	ותניא אידך:								◊	?	יג
מאי לאו תנאי היא										?	יג
לא, הא רבנן, הא רבי שמעון.										!	יג
אי רבי שמעון, מאי איריא טבילת אצבע?										?	יג
כל שאינו על מזבח החיצון כשלמים אין בו משום פיגול	האמר: [רבי שמעון]									?	יד
אלא, הא והא רבנן, ולא קשיא: כאן בחטאות החיצונות, כאן בחטאות הפנימיות.										!	יד
חטאות החיצונות פשיטא, לא כתיב בהו וטבל										?	יד
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתוב ולקח, ואי אתי קוף רמי להו אידיה בעי למישקל זימנא אחריתי, כמאן דכתיב וטבל דמי, קמ"ל, להכי לא כתיב וטבל, דמשמע הכי ומשמע הכי.										!	יד
רבי שמעון מכשיר בהילוך.	[רבי שמעון]									◊	יד
מודה רבי שמעון בהולכת חטאות הפנימיות שמחשבה פוסלת בהו, הואיל ועבודה שאין יכול לבטלה.	רבי שמעון בן לקיש:									◊	יד
כל שאינו על מזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול	והאמר רבי שמעון:									?	יד
מודה היה לפסול, מקל וחומר, ומה שלא לשמן שהוכשרו בשלמים - פסול בחטאת, חוץ לזמנו שפוסל בשלמים - אינו דין שיפסול בחטאות.	רבי יוסף ברבי חנינא:									!	יד
ואשכחן חוץ לזמנו, חוץ למקומו מנלן?										?	יד
אי מחוץ לזמנו										!	יד
מה לחוץ לזמנו שכן כרת										?	יד
אי משלא לשמה										!	יד
שכן נוהג בבמה										?	יד
שלא לשמן במאי נוהג? בפסח וחטאת, פסח וחטאת בבמה לא קרבו.										!	יד
ואיבעית אימא: הקישא הוא, שלישי - זה חוץ לזמנו, פיגול זה חוץ למקומו.										!	יד
אם תימצי לומר ר' שמעון סבר לה כבריה	רבא:									◊	יד
בין האולם ולמזבח צפון	דאמר: [רבי אלעזר ב"ר שמעון]									◊	יד
אין מחשבה מועלת בהולכת חטאות הפנימיות אלא מפתח אולם ולפנים										◊	יד
ואם תמצי לומר סבר לה כרבי יהודה										◊	יד
תוך עזרה מקדש	דאמר: [רבי יהודה]									◊	יד
אין מחשבה מועלת בהולכת סילוק בזיכין אלא מפתח היכל ולהוץ										◊	יד
ואם תמצי לומר סבר: קדושת היכל ואולם חדא היא, אין מחשבה מועלת אלא מפתח אולם ולהוץ										◊	יד
ואם תמצי לומר: תוך הפתח כלפנים, אין מחשבה מועלת אפילו פסיעה אחת אלא בכדי הושטת ידו										◊	יד

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא	מאן דאמר														
ואם תמצוי לומר סבר: הולכה שלא ברגל לא שמה הולכה, אין מחשבה מועלת כלל.										■		◊	יד.		
הולכה בור, מהו?	אביי לאמוריה דרב חסדא, בעי מיניה מרב חסדא:											^ ◊	יד.		
כשרה, ומקרא מסייעני: (דברי הימים ב לה) וישחטו את הפסח ויזרקו הכהנים את הדם מידם והלויים מפשיטים.	א"ל: [רב חסדא]											! ◊	יד.		
זר ואונן, שיכור ובעל מום, בקבלה בהולכה בזריקה - פסול, וכן יושב, וכן שמאל תיובתא.	מתיב רב ששת:									■	⚡	◊	יד.		
והא רב חסדא קרא קאמר דעביד מעשה אצטבא.											■		יד:		
הולכה בור - מחלוקת ר' שמעון ורבנן:	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:										⚡	◊	יד:		
רבי שמעון דאמר: עבודה שאפשר לבטלה לאו עבודה היא - כשרה בור	[רבי שמעון]										♦ ■	◊	יד:		
לרבנן - פסולה.	[רבנן]										♦ ■	◊	יד:		
והא שחיטה דעבודה שא"ל לבטלה, וכשרה בור	א"ל אביי:										⚡	◊	יד:		
שחיטה לאו עבודה היא.	א"ל: [רבה ובר יוסף]										!	◊	יד:		
ולא?											⚡		יד:		
שחיטת פרה בור - פסולה	והאמר ר' זירא אמר רב:										■	⚡	◊	יד:	
אלעזר וחוקה כתיב בה	ואמר רב עלה:										■	⚡	◊	יד:	
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.											!	◊	יד:		
ולאו כל דכן הוא? קדשי בדק הבית היא עבודה, קדשי מזבח לאו עבודה היא?											⚡		יד:		
מידי הוה אמראות נגעים, דלאו עבודה היא ובעיא כהונה.	רב שישא בריה דרב אידי:										!	◊	יד:		
והרי הולכת אברים לכבש, דעבודה שאפשר לבטלה היא, ופסולה בור, דכתי': (ויקרא א) והקריב כהן את הכל והקטיר המזבחה												⚡	◊	יד:	
זו הולכת אברים לכבש	ואמר רב:											■	⚡	◊	יד:
היכא דגלי גלי, והיכא דלא גלי לא גלי.												!	◊	יד:	
ולאו כל דכן הוא? ומה הולכת אברים לכבש דלא מעכבא כפרה - בעיא כהונה, הולכת דם דמעכבא כפרה - לא כ"ש												⚡	◊	יד:	
קשיא												■		יד:	
הולכה בור פסולה, אפילו לרבי שמעון.	איתמר נמי אמר עולא א"ר אלעזר:										■		◊	יד:	
הולכה שלא ברגל שמה - הולכה, או לא שמה הולכה?	איבעיא להו:												^ ◊	יד:	
וכן יושב, וכן שמאל - פסול	ת"ש:											■	!	◊	יד:
הא עומד דומיא דיושב - כשר													!	◊	יד:
דלמא יושב - דקשייף מיסף, עומד דומיא דיושב - דנייד פורתא.													⚡	◊	יד:

statement-מימרא- ■
 challenge-קושיא- ⚡
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראייה- ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י											
שחט ישראל וקבל הכהן, נתנו לחבירו וחברו לחבירן	ת"ש:									■	!	◊	יד:									
התם נמי דניידי פורתא. ומאי קמ"ל? (משלי יד) ברוב עם הדרת מלך.										⚡			יד:									
קבל הכשר ונתן לפסול - יחזיר לכשר	ת"ש:										■	!	◊	יד:								
אימא: יחזור הכשר ויקבלה.											⚡		יד:									
הולכה שלא ברגל לא שמה הולכה.	איתמר, אמר עולא א"ר יוחנן:											■	!	◊	יד:							
אפשר לתקונה, או לא אפשר לתקונה?												^	◊	טו.								
קבל הכשר ונתן לפסול - יחזיר לכשר	ת"ש:											■	!	◊	טו.							
ונהי נמי דיחזור הכשר ויקבלנו, אי סלקא דעתך לא אפשר לתקונה, איפסלא לה													!	◊	טו.							
מי סברת דקאי זר גואי? לא, דקאי זר בראי.													⚡	◊	טו.							
הולכה שלא ברגל - פסולה	איתמר, אמר עולא אמר ר' יוחנן:												■	!	◊	טו.						
אלמא לא אפשר לתקונה.														!	◊	טו.						
נשפך מן הכלי על הרצפה ואספו - כשר	איתיביה רב נחמן לעולא:													⚡	◊	טו.						
הכא במאי עסקינן - כשיצא לחוץ.															!	◊	טו.					
לבראי נפיק, לגואי לא עייל?															⚡	◊	טו.					
במקום מדרון.															!	◊	טו.					
איבעית אימא: בגומא.															!	◊	טו.					
ואיבעית אימא: בסמיכא.															!	◊	טו.					
ואיכפל תנא לאשמועינן כל הני?															⚡	◊	טו.					
ועוד															⚡	◊	טו.					
נשפך על הרצפה ואספו - פסול	אדתני באידך פירקין:														⚡	◊	טו.					
ליפלוג בדידיה: במה דברים אמורים. כשיצא לחוץ, אבל נכנס לפנים - פסול															⚡	◊	טו.					
תיובתא.																■	◊	טו.				
הולכה שלא ברגל - מחלוקת ר"ש ורבנן, בהולכה רבתי דכולי עלמא לא פליגי דפסולה, כי פליגי - בהולכה זוטרת.	אתמר:																■	◊	טו.			
אלא חטאת העוף דפסולה בה מחשבה, לר"ש היכי משכחת לה? אי דחשיב עלה מקמי דליפוק דם, לא כלום היא ואי בתר דנפק דם, איתעבידא ליה מצותן	מחכו עלה במערבא:																	⚡	◊	טו.		
מאי קושיא? דלמא מדפריש ועד דמטא למזבח																		⚡	◊	טו.		
היה מזה, ונקטעה ידו של מזה עד שלא הגיע דם לאויר המזבח, מהו?	דהא בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:																	^	⚡	◊	טו.	
פסולה, מ"ט? והזה ונתן בעיגן.	וא"ל: [רבי זירא]																	!	⚡	◊	טו.	
היינו חוכא, ובהולכה רבתי לא פליגי? והא כי פליגי - בהולכה רבתי פליגי אלא, בהולכה זוטרת - כולי עלמא לא פליגי דפסולה, כי פליגי - בהולכה רבתי.	כי אתו רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע מבי																		!	◊	טו.	
הוליכו זר, והחזירו כהן וחזרו והוליכו - פליגי בה בני רבי חייא ור' ינאי																				■	◊	טו.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
מימרא																				
כשר	חד: [רבי חייא/רבי ינאי]																			טו.
פסול	וחד: [רבי חייא/רבי ינאי]																			טז.
אפשר לתקונה	מר סבר: [רבי חייא/רבי ינאי]																			טז.
לא אפשר לתקונה.	ומר סבר: [רבי חייא/רבי ינאי]																			טז.
הוליכו כהן והחזירו, וחזר והוליכו זר - אמר רב שימי בר אשי: לדברי המכשיר - פסול, לדברי הפוסל - מכשיר.	[רב שימי בר אשי]																			טז.
אף לדברי הפוסל - פסול, מאי טעמא? דהא צריך לאמטוייה.	רבא:																			טז.
הא צריך לאמטוייה - מחלוקת רבי אליעזר ורבנן	רבי ירמיה לרב אשי:																			טז:
המהלך במקום שצריך להלך - מחשבה פוסלת, מקום שאין צריך להלך - אין מחשבה פוסלת	דתנן, ר"א:																			טז:
הכל מודים, קבלו בחוץ והכניסו בפנים - זהו הילוך שצריך להלך, קבלו בפנים והוציאו לחוץ - זהו הילוך שאין צריך להלך, לא נחלקו - אלא כשהכניסו וחזר והוציאו	ואמר רבא:																			טז:
הא צריך לאמטוייה	מר סבר: [רבנן]																			טז:
לאו כהילוך הצריך לעבודה דמי.	ומר סבר: [רבי אליעזר]																			טז:
המהלך מקום שצריך להלך - מחשבה פוסלת, כיצד? קבלו בחוץ והכניסו לפנים - זהו הילוך שצריך להלך, קבלו בפנים והוציאו לחוץ - זהו הילוך שאין צריך לילך, חזר והכניסו, הילוך שצריך להלך הוא	אייתיביה אביי, ר"א:																			טז:
אי תניא תניא.	א"ל: [רבי ירמיה]																			טז:
הדרן עלך כל הזבחים.																				